

Brussel, 31 oktober 2014
(OR. en)

14949/14

**Interinstitutioneel dossier:
2013/0045 (CNS)**

**FISC 181
ECOFIN 1001**

VERSLAG

van:	het voorzitterschap
aan:	Raad
nr. vorig doc.:	14576/14 FISC 168 ECOFIN 952
Nr. Comdoc.:	6442/13 FISC 28 ECOFIN 112 - COM(2013) 71 final
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot uitvoering van de nauwere samenwerking op het gebied van belasting op financiële transacties - Stand van zaken

I. INLEIDING

1. Op 28 september 2011 heeft de Commissie een voorstel gepresenteerd voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijk stelsel van belasting op financiële transacties en tot wijziging van Richtlijn 2008/7/EG. In de Raadszittingen van 22 juni en 10 juli 2012 en op de bijeenkomst van de Europese Raad van 28/29 juni 2012 is gebleken dat er wezenlijke meningsverschillen over de noodzaak van een gemeenschappelijk BFT-stelsel op EU-niveau bleven bestaan en dat het voorstel in de afzienbare toekomst op geen unanieme steun in de Raad kon rekenen.

2. Op basis van een verzoek van elf lidstaten (België, Duitsland, Estland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Oostenrijk, Portugal, Slovenië, Slowakije en Spanje) heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend om machtiging te krijgen voor het aangaan van nauwere samenwerking op het gebied van belasting op financiële transacties. Op 14 februari 2013 heeft de Europese Commissie een voorstel ingediend voor het toepassen van een belasting op financiële transacties in kader van nauwere samenwerking. In dit richtlijnvoorstel zijn het algemene doel en de oogmerken van het oorspronkelijke BFT-voorstel van de Commissie van september 2011 overgenomen en het behelst de uitvoering van de nauwere samenwerking inzake BFT in overeenstemming met de machtiging die de Raad van 22 januari 2013 had afgegeven na goedkeuring door het Europees Parlement op 12 december 2012.
3. Sindsdien is het voorstel besproken in de bevoegde werkgroep van de Raad.
4. Tijdens de zitting van de Raad Ecofin van 6 mei 2014 legden de ministers van tien deelnemende lidstaten een gezamenlijke verklaring af met in hoofdlijnen de onderstaande toezeggingen namens die lidstaten:
 - a) zij streven naar invoering van een geharmoniseerde regeling voor het belasten van financiële transacties, willen ook met niet-deelnemende lidstaten samenwerken en vóór eind 2014 met haalbare oplossingen komen;
 - b) de invoering van de BFT moet geleidelijk gebeuren, waarbij in eerste instantie transacties in aandelen en bepaalde derivaten zullen worden belast (uiterlijk vóór eind 2015), en de volgende stappen pas worden gezet na een gedegen analyse van de economische gevolgen;
 - c) Lidstaten die reeds een verder reikende nationale BFT hebben, zouden die kunnen handhaven.

II. STAND VAN DE BESPREKINGEN EN OPEN VRAAGSTUKKEN

5. In het licht van het bovenstaande heeft het Italiaanse voorzitterschap verder onderhandeld en heeft de Groep indirecte belasting zich twee keer (op 15 juli en 7 oktober) beraden op mogelijke oplossingen voor de resterende knelpunten.
6. Meer bepaald hebben de deelnemende lidstaten steeds weer bevestigd het erover eens te zijn dat de BFT geleidelijk moet worden ingevoerd, want zodoende kunnen, voordat het toepassingsgebied van deze belasting wordt verruimd, eerst de economische gevolgen ervan worden geëvalueerd.
7. Daarom heeft het Italiaanse voorzitterschap zich vooral toegelegd op:
 - het bepalen van de reikwijdte van de transacties die in de eerste fase het toepassingsgebied van de BFT zouden vormen; en
 - het bereiken van een akkoord over het fiscale basisbeginsel dat voor de hele structuur van de BFT moet gelden.
8. Terwijl er tastbare vooruitgang is geboekt naar convergentie van de gezichtspunten van de lidstaten over het toepassingsgebied van de BFT, blijven de cruciale punten van de reikwijdte van de derivaten en het fiscale beginsel onopgelost, waardoor het voorzitterschap vooralsnog niet met een compromistekst kan komen die tot een akkoord zou leiden (zie deel III van dit verslag).

a) *belasting van aandelentransacties en belastingvrijstellingen in dat verband*

9. Met betrekking tot aandelen zijn op deskundigenniveau de als belastbare transacties aan te merken categorieën financiële producten in kaart gebracht en omschreven, maar er moeten wel nog enkele technische details worden geregeld.

10. Daarnaast heeft een aantal deelnemende lidstaten verzocht om flexibiliteit voor het toepassen van BFT-vrijstelling voor de transacties in aandelen van kleinere ondernemingen. Om aan deze wens tegemoet te komen en rekening te houden met de bestaande verschillen in grootte tussen de binnenlandse markten, maar tegelijk een passende mate van harmonisatie te bewerkstelligen heeft het voorzitterschap de onderstaande oplossing voorgesteld, die voor de meeste delegaties aanvaardbaar is:

de lidstaten zouden de mogelijkheid krijgen tot vrijstelling van de transacties in beursgenoteerde aandelen waarvan de geaggregeerde marktkapitalisatie lager is dan een bepaald percentage van de totale marktkapitalisatie van de betrokken lidstaat, met ingang van een datum in de buurt van het einde van het voorgaande jaar.

11. Een aantal deelnemende lidstaten wil transacties met aandelen van niet-beursgenoteerde ondernemingen liever niet belasten. Om die lidstaten ter wille te zijn draagt het voorzitterschap als beste optie de volgende oplossing aan:

de lidstaten zouden kunnen besluiten niet-beursgenoteerde aandelen van hun ondernemingen te belasten. Een gemeenschappelijk methode voor het belasten van transacties in niet-beursgenoteerde aandelen zou, in het kader van de richtlijn, in overeenstemming zijn met de methode die wordt toegepast voor transacties in beursgenoteerde aandelen.

III. DE BELANGRIJKSTE OPEN VRAAGSTUKKEN

12. De voornaamste resterende knelpunten voor het verwezenlijken van de doelstellingen en het respecteren van de termijnen in de gezamenlijke verklaring blijven de volgende:

a) *belasting van derivatentransacties*

13. Aangezien een van de toezeggingen in de bovengenoemde gezamenlijke verklaring belastingheffing op bepaalde derivaten behelst, heeft het Italiaanse voorzitterschap zich erop gericht te bepalen in welke categorieën derivaten er in eerste instantie BFT zou worden toegepast.
14. Om een beter gemeenschappelijk inzicht te verkrijgen in de kenmerken van de verschillende categorieën derivaten en de potentiële economische gevolgen van het belasten daarvan heeft het voorzitterschap tevens technische deskundigen van de Europese Centrale Bank verzocht een beeld te schetsen van de problemen die zich ten gevolge van het belasten van diverse categorieën derivaten kunnen voordoen ten aanzien van het monetair beleid en de financiële markten.
15. De meeste deelnemende lidstaten zijn voorstander, als eerste stap in de invoering van de BFT, van het belasten van transacties in derivaten die gebaseerd zijn op onderliggende instrumenten die onder de BFT vallen (d.w.z. de transacties in de onderliggende instrumenten zijn aan de BFT onderworpen; voorbeeld hiervan zijn aandelenderivaten, voor zover transacties in die aandelen onder het toepassingsgebied van de BFT zullen vallen). Deze aanpak moet worden gevolgd om zoveel mogelijk verstoring van de financiële markten te voorkomen alsmede belastingontwijking die, aangezien de handel betrekkelijk eenvoudig verlegd kan worden van aandelentransacties naar niet-belastbare afgeleide financiële instrumenten met hetzelfde effect, zich zou voordoen indien derivaten buiten het toepassingsgebied van de BFT werden gelaten.

16. Voorts hebben sommige lidstaten bedenkingen bij het belasten van rentederivaten, althans in de eerste fase van de BFT. Gelet op het feit dat deze instrumenten gelinkt zijn aan de overheidsobligatiemarkt en tevens in het kader van maatregelen van monetair beleid worden gebruikt, zouden die lidstaten in eerste instantie liever andere derivaten belasten en een volgende fase afwachten alvorens belasting op rentederivaten te gaan heffen.
17. Daarnaast willen sommige lidstaten bij voorkeur transacties in bepaalde soorten kredietverzuimswaps belasten en zijn sommige andere delegaties er dan weer voor om aandelenderivaten vrij te stellen.
- b) Welk beginsel moet gelden voor het bepalen van BFT: plaats van uitgifte of woonplaats*
18. Wat de belastingbeginselen betreft, is er weliswaar enige mate van overeenstemming over het combineren van het plaats-van-uitgifte- én het woonplaatsbeginsel, maar lopen de meningen over de manier waarop nog uiteen.
19. Een groep deelnemende lidstaten geeft de voorkeur aan de aanpak die in het Commissievoorstel wordt gevolgd, d.w.z. toepassing van het woonplaatsbeginsel aangevuld met het plaats-van-uitgiftebeginsel in laatste instantie. Het woonplaatsbeginsel zou gelden op basis van de plaats van vestiging van de partijen bij de belastbare transactie. In de ogen van deze groep deelnemende lidstaten zou een dergelijk systeem geschikter zijn om de doelstellingen van het Commissievoorstel te verwezenlijken, en met name om een billijke bijdrage van de financiële instellingen te verkrijgen. Ook wordt deze aanpak evenwichtiger geacht wat betreft de ontvangsteneffecten voor de verschillende deelnemende lidstaten, aangezien hij minder nadelig zou zijn (in vergelijking met het plaats-van-uitgiftebeginsel) voor lidstaten met een kleiner aantal emittenten.

20. Een aantal andere lidstaten is echter voor toepassing van het plaats-van-uitgiftebeginsel: volgens dat beginsel wordt de belasting geheven op grond van de plaats van vestiging van de emittent. Zij betogen dat deze aanpak beter garant zou staan voor de doeltreffende implementatie van de belasting, duidelijker zou zijn in de toepassing en de inning, en beter dan de toepassing van het woonplaatsbeginsel zou voorkomen dat financiële transacties naar een gebied buiten de BFT-zone zouden worden verplaatst, aangezien de belasting wordt toegepast ongeacht waar de belastbare transacties plaatsvinden of waar de partijen bij die transacties gevestigd zijn.
21. Met het oog op een compromis heeft het voorzitterschap onderzocht of de toepassing van het plaats-van-uitgiftebeginsel zou kunnen worden gecombineerd met een ontvangsten-toewijzingsmechanisme, om een verdeling van de BFT-ontvangsten onder de deelnemende lidstaten te bewerkstelligen waarbij tevens rekening wordt gehouden met andere parameters (woonplaatsbeginsel, combinatie van woonplaats en plaats van uitgifte, of economische factoren). Een en ander zou als gevolg hebben dat de ontvangsten die de deelnemende lidstaten op grond van het plaats-van-uitgiftebeginsel innen, zouden worden verdeeld op basis van andere parameters (woonplaatsbeginsel, combinatie van het woonplaats- en het plaats-van-uitgiftebeginsel, andere economische parameters).
22. Het voorzitterschap heeft drie mogelijke methoden voorgesteld om de ontvangsten onder de deelnemende lidstaten te verdelen:
- bij twee methoden zou het plaats-van uitgiftebeginsel (dat het voor de belasting te volgen beginsel zou zijn) worden aangevuld met elementen van het woonplaatsbeginsel (voor het verdelen van de ontvangsten onder de deelnemende lidstaten);
 - de derde methode zou een combinatie zijn van het plaats-van-uitgiftebeginsel (wederom het uitgangspunt voor het bepalen van de belasting) met een economische factor (bni, bevolking, enz.) die de basis zou vormen voor een herverdeling van de door de elf lidstaten tezamen geïnde ontvangsten.
23. De delegaties konden het evenwel niet eens worden over een voor alle lidstaten aanvaardbare ontvangstenverdeelsleutel.

IV. DE VOLGENDE STAPPEN

24. Ten verfolge op de bespreking in het Comité van permanente vertegenwoordigers op 30 oktober 2014 wordt de Raad verzocht:
- a) nota te nemen van de vooruitgang die tot dusver is geboekt;
 - b) de te volgen weg aan te geven zodat een oplossing kan worden gevonden voor de in dit verslag vermelde knelpunten; en
 - c) de Groep indirecte belasting en het Comité van permanente vertegenwoordigers op te dragen de laatste hand te leggen aan de compromistekst voor het wetsontwerp.
-